

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 366/09-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. januára 2010 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošikovej a zo sudcov Jána Lubyho a Ladislava Orosza prerokoval sťažnosť PaedDr. R. K., S., zastúpeného advokátkou JUDr. D. H., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006, za účasti Okresného súdu Banská Bystrica, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo PaedDr. R. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006 **p o r u š e n é b o l i .**

2. Okresnému súdu Banská Bystrica p r i k a z u j e v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. PaedDr. R. K. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré mu j e Okresný súd Banská Bystrica p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Banská Bystrica j e p o v i n n ý uhradiť PaedDr. R. K. trovy konania v sume 292,38 € (slovom dvestodevät'desiatdva eur a tridsaťosem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. D. H., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. mája 2009 doručená s'ťažnosť PaedDr. R. K., S. (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. H., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006.

Z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ má vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi A. K., nar... Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 33 P 17/2005 zo 7. apríla 2006, právoplatným a vykonateľným 27. júna 2006, došlo k zmene sumy výživného, ktorou bol povinný s'ťažovateľ prispievať na výživu svojho syna, na sumu 3 500 Sk mesačne od 14. marca 2005.

Na základe návrhu v tom čase maloletého syna s'ťažovateľa (ďalej len „oprávnený“), zastúpeného zákonnou zástupkyňou – matkou, a poverenia okresného súdu z 27. júla 2006

začal súdny exekútor JUDr. M. M., B. (ďalej len „súdny exekútor“), vykonávať exekúciu proti sťažovateľovi ako povinnému v prospech oprávneného.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ priamo na účet súdneho exekútora 28. septembra 2006 uhradil sumu 36 750 Sk (zmeškané výživné) a 9. októbra 2006 sumu 3 500 Sk (splatené bežné výživné) a taktiež po dohode so súdnym exekútorom sumu 7 000 Sk na trovy exekúcie (titulom dosiaľ vynaložených nákladov súdneho exekútora na vedenie exekúcie), doručil 9. októbra 2006 okresnému súdu návrh na zastavenie exekúcie s poukazom na § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku.

Okresný súd uznesením sp. zn. 1 Er 1113/2006 z 19. februára 2006 (tento dátum uvádza okresný súd, zo spisu však vyplýva, že správne má byť „19. februára 2007“, pozn.) návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 2035/2006 zamietol. Zároveň námietkam sťažovateľa vzneseným proti trovám exekúcie čiastočne vyhovel do sumy 950 Sk.

Na základe odvolania sťažovateľa proti predmetnému uzneseniu v časti, v ktorej okresný súd zamietol návrh na zastavenie exekúcie, Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 16 CoE 37/2007 z 19. apríla 2007 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Predmetné uznesenie krajského súdu bolo okresnému súdu doručené 23. mája 2007. Následne bol okresný súd vo veci podľa sťažovateľa nečinný až do 21. januára 2009, keď požiadal súdneho exekútora o zapožičanie exekučného spisu sp. zn. EX 2035/2006, a potom bol opätovne vo veci nečinný.

Podľa názoru sťažovateľa došlo postupom okresného súdu v namietanom konaní k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2

listiny, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006, prikázal okresnému súdu, aby v označenom konaní konal bez zbytočných priet'ahov, priznal mu finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € a úhradu trov konania.

Ústavný súd s'ťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 366/09-11 z 15. októbra 2009 ju prijal na ďalšie konanie.

Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Ústavný súd preto využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a upustil od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter veci, kde je rozhodujúci prehľad spisu, dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu na základe výzvy ústavného súdu v prípise sp. zn. Spr 4026/2009 z 18. novembra 2009 doručenom ústavnému súdu 24. novembra 2009 predložil podrobný rozbor predmetnej exekučnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006. V prípise okrem iného uviedol:

„- Dňa 25. 07. 2006 podal na súd exekútor JUDr. M. M., so sídlom B., žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie,

- 27. 07. 2006 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu č. k. 33P 17/2005 zo dňa 07. 04. 2006,

- 09. 10. 2006 podal povinný návrh na zastavenie exekúcie,

- 12. 10. 2006 postúpil exekútor námietky (z 28. 09. 2006) proti exekúcií a proti trovám exekúcie,

- 20. 10.2006 bolo súdu doručené vyjadrenie oprávneného k námietkam,

- 03. 11.2006 súd doručoval matke oprávneného prípis, v ktorom oznamuje, že nakoľko povinný po začatí exekúcie uhradil vymáhané výživné 46 050,- Sk, bude v exekúcii pokračovať už len vymáhaním bežného výživného...

- 21. 11. 2006 povinný prostredníctvom advokátky JUDr. S. oznámil súdu, že bežné výživné zasiela riadne a včas priamo na účet súdneho exekútora,
- 21. 11. 2006 povinný podal námietku zaujatosti, sťažnosť voči postupu súd. exekútora,
- 27. 11. 2006 súdny exekútor postúpil súdu námietky zaujatosti povinného,
- 01. 12. 2006 súd adresoval právnej zást. povinného prípis, zároveň sa robil dotaz na súdneho exekútora (č. 1. 39 - 40),
- 01. 12. 2006 - matka oprávneného vo vyjadrení uviedla, že trvá na vymáhaní bežného výživného a žiada, aby súd exekúciu nezastavil,
- 05. 12. 2006 povinný vo vyjadrení uviedol, že trvá na námietkach podaných proti trovám exekúcie, berie späť podané námietky proti exekúcií,
- 07. 12. 2006 súd uznesením rozhodol, že nevylučuje súdneho exekútora JUDr. M. M. z vykonávania exekúcie,
- 08. 12. 2006 súd robil dotaz na exekútora,
- 05. 01. 2007 súd opätovne vyzval súdneho exekútora o zaslanie vyúčtovania trov exekúcie - 16/01/2007 doručil súdu,
- 09. 02. 2007 povinný prostredníctvom práv. zást. podal vyjadrenie k vyčísleniu k trov exekúcie,
- 19. 02. 2007 súd uznesením návrh povinného na zast. exekúcie zamietal. Súd námietkam povinného vzneseným proti trovám exekúcie čiastočne vyhovie do sumy 950,- Sk,
- 05. 03. 2007 podal povinný odvolanie,
- 08. 03. 2007 doručila právna zástupkyňa odporcu - JUDr. S. dohodu o zániku plnomocenstva povinného,
- 19. 03. 2007 bol spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici,
- 19. 04. 2007 krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu z 19. 02. 2007 a vec vrátil na ďalšie konanie (č. listu 81) - právoplatné 18. 06. 2007,
- 23. 05. 2007 krajský súd vrátil spis okresnému súdu,
- 07. 06. 2007 súd doručoval rozhodnutie krajského súdu účastníkom konania,
- 10. 07. 2007 súd vyznačoval právoplatnosť na rozhodnutie KS - 18. 06. 2007,

- od 01. 11. 2007 do 02. 01. 2009 bol spis pridelený na vybavenie a rozhodnutie VSÚ JUDr. B.- bez úpravy

- 20. 11. 2008 podal povinný návrh, v ktorom žiada o povolenie odkladu exekúcie,

- v januári 2009 bol spis predelený na vybavenie VSÚ JUDr. P.,

- 21. 01. 2009 súd žiada súdneho exekútora o zapožičanie exekučného spisu č. EX 2035/2006 - 06/02/2009 exekútor zapožičal,

- 02. 04. 2009 súd žiadal povinného o oznámenie, či trvá na návrhu na odklad vzhľadom na to, že o návrhu v konaní 8C 374/2008 - o zrušenie vyživovacej povinnosti, bolo rozhodnuté zastavením (v spise je na č. 1. 97 pripojené uznesenie z 17. 12.2008),

- 17. 06. 2009 povinný oznámil súdu, že v súčasnosti netrvajú dôvody uvádzané v návrhu z 20. 11. 2008,

- 17. 07. 2009 súd uznesením rozhodol - že exekúcia, ktorá začala pred súdnym exekútorom JUDr. M. sa vyhlasuje za neprípustnú (č. 1. 106),

- 03. 08. 2009 podal oprávnený odvolanie,

- 13. 08. 2009 súd vydal opravné uznesenie - oprava záhlavia uznesenia (č. 1. 110),

- 28. 08. 2009 súd doručoval oprávnenému opätovne uznesenia (č. 1. 81, 106, 110) s tým, že rozhodnutie prevzala jeho matka,

- 11. 09. 2009 povinný doručil súdu vyjadrenie k odvolaniu oprávneného,

- 17. 09. 2009 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu z 28. 08. 2009 č. 1. 110,

- 28. 10. 2009 bol spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o odvolaní oprávneného

- 12. 11. 2009 krajský súd potvrdil uznesenia okresného súdu z 17. 07. 2009 a 13. 08. 2009,

- 13. 11. 2009 tunajší súd doručuje rozhodnutie účastníkom konania.

Pokiaľ sa týka aktuálneho stavu konania, po vrátení doručeníek z rozhodnutia krajského súdu z 12. 11. 2009, bude vyznačená právoplatnosť na uznesenie okresného súdu z 17. 07. 2009 a následne súd vydá uznesenie o zastavení konania.“

Rovnaké procesné úkony, ktoré sú uvedené vo vyjadrení okresného súdu, zistil aj ústavný súd z predloženého súvisiaceho spisu okresného súdu.

K vyjadreniu okresného súdu zaujala stanovisko právna zástupkyňa sťažovateľa v podaní doručenom ústavnému súdu 4. decembra 2009, v ktorom zotrvala na tom, že postupom okresného súdu v uvedenom exekučnom konaní boli spôsobené prieťahy, argumentujúc tým, že porušenie ľudských práv a základných slobôd sťažovateľa „*malo za následok predĺženie konania o neprimerane dlhú dobu viac ako dvoch rokov*“.

Ústavný súd zistil, že napadnuté exekučné konanie na okresnom súde nie je ku dňu rozhodovania v tejto veci ešte právoplatne zastavené.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a tiež práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006 (o vymoženie zameškaného výživného a bežného výživného).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že názor o porušení svojich označených základných práv zo strany okresného súdu vyvodzuje sťažovateľ (v namietanom konaní v procesnom postavení povinného) najmä z nečinnosti okresného súdu v období od 23. mája 2007, t. j. od doručenia uznesenia krajského súdu sp. zn. 16 CoE 37/2007 z 19. apríla 2007, ktorým bolo zrušené uznesenie okresného súdu sp. zn. 1 Er 1113/2006 z 19. februára 2007 o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prerokovanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Ústavný súd preskúmal postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006 z hľadiska porušenia sťažovateľom označených práv v časovom úseku od 9. októbra 2006, keď sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie, ktorým žiadal exekúciu zastaviť v zmysle § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ako súčasť prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Ústavný súd konštatuje, že časť namietaného konania, v ktorom mal okresný súd rozhodnúť o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie, nemožno ani po stránke právnej, ani po stránke faktickej hodnotiť ako zložité konanie, pretože Exekučný poriadok v ustanoveniach § 57 až § 59 obsahuje presne špecifikované dôvody, keď okresný súd môže rozhodnúť o zastavení exekúcie, a dokazovanie súdu je potrebné vykonať len v rozsahu preukázania existencie týchto zákonných dôvodov.

Právnou a faktickou zložitou vecí neargumentoval ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 4026/2009 z 18. novembra 2009.

2. Pri posudzovaní správania sťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd nezistil žiadne relevantné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľ svojím správaním prispel k doterajšej (viac než trojročnej) dĺžke namietaného konania. Sťažovateľ urgoval (9. februára 2007) okresný súd, aby rozhodol o jeho návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý podal 9. októbra 2006, a sťažnosťou adresovanou predsedovi okresného súdu sa domáhal jeho urýchlenia (20. januára 2009). Využívanie procesných oprávnení sťažovateľom (námiетка zaujatosti podľa § 30 Exekučného poriadku, návrh na odklad exekúcie) nemalo podľa názoru ústavného súdu zásadný vplyv na priebeh namietaného konania.

3. Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd z predloženého spisu, obsahu sťažnosti a jej príloh, ako aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu zistil, že okresný súd bol bez akejkoľvek zákonnej prekážky vo veci nečinný v období od 18. júna 2007, keď po vrátení spisu z krajského súdu (23. mája 2007) a doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu z 19. apríla 2007 účastníkom konania toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť, do 21. januára 2009, keď okresný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 2035/2006 (19 mesiacov), a od 6. februára 2009, keď bol okresnému súdu doručený predmetný exekučný spis, do 5. júna 2009, keď vyzval sťažovateľa na vyjadrenie, či trvá na návrhu na odklad exekúcie z 20. novembra 2008 (4 mesiace).

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu k zbytočným priet'ahom v súdnom konaní môže dôjsť nielen neodôvodnenou nečinnosťou príslušného súdu, ale aj nesprávnou (neefektívnou) činnosťou súdu, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníka súdneho konania vo veci, s ktorou sa obrátil na súd (m. m. II. ÚS 2/01).

V danom prípade ústavný súd ako neefektívnu vyhodnotil činnosť okresného súdu smerujúcu k vydaniu uznesenia z 19. februára 2007, ktorým okresný súd síce rozhodol o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie (tak, že ho zamietol) a o jeho námietkach proti trovám exekúcie, ale toto uznesenie odvolací súd uznesením z 19. apríla 2007 zrušil a usmernil okresný súd v tom smere, že exekúciu treba zastaviť.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd rozhodol, že okresný súd svojou neodôvodnenou nečinnosťou, ako aj neefektívnou činnosťou v namietanom konaní porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

V súlade s § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavný súd okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 1113/2006 konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € predstavujúce „*kompenzáciu skutočných útrap a psychickej traumy mojich a mojej rodiny, ktoré sa odrazili aj na fyzickom a psychickom zdraví mojom a mojej manželky, ako aj skutočných nákladov, času a energie, ktoré som musel vynaložiť v podmienkach právneho štátu na to, aby som sa domohol svojich základných ľudských práv a slobôd*“.

Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru, so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým dĺžku obdobia, v ktorom došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, ako aj postavenie sťažovateľa v tomto konaní [exekučné konanie bolo vyvolané tým, že sťažovateľ nesplnil dobrovoľne to, čo mu ukladalo právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie (m. m. IV. ÚS 99/03)], ústavný súd rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia v sume 1 000 € podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd rozhodol napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátkou JUDr. D. H. v konaní pred ústavným súdom. Vychádzajúc z návrhu právnej zástupkyne sťažovateľa ich ústavný súd vyčíslil sumou 245,70 € [vypočítanou zo základu priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2008 v sume 695,41 € (úkony právnej služby boli vykonané v roku 2009)], a to za dva úkony právnej pomoci podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), t. j. 2-krát po 115,90 € a 2-krát po 6,95 €

za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľa je platiteľkou dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 4 vyhlášky ústavný súd rozhodol o zvýšení uvedenej odmeny o daň z pridanej hodnoty 19 %, v sume 46,68 €, t. j. priznal úhradu trov konania v celkovej sume 292,38 €.

Podanie právnej zástupkyne doručené 4. decembra 2009 nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah (absencia ústavnoprávneho aspektu) ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2010